

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17015/2024
04.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиља АА, ББ и малолетне ВВ чији је законски заступник мајка АА, све из ..., чији је заједнички пуномоћник Душан Илић, адвокат из ..., против тужених Града Новог Пазара, кога заступа Градско правобранилаштво Града Новог Пазара и ЈКП „Чистоћа“ Нови Пазар, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиља изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 369/24 од 31.05.2024. године, у седници одржаној 04.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиља изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 369/24 од 31.05.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиља изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 369/24 од 31.05.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 434/22 од 21.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиље тражиле да се обавезу тужени да им солидарно накнаде материјалну и нематеријалну штету и то: тужиљи АА на име нематеријалне штете због претрпљених болова износ од 30.000,00 динара и на име материјалне штете износ од 187.450,23 динара, увећан за износ ПДВ-а од 37.490,04 динара, све са законском затезном каматом од дана правноснажности пресуде до исплате, и тужиљи ББ на име нематеријалне штете због претрпљеног страха износ од 10.000,00 динара са законском затезном каматом од дана правноснажности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезане су тужиље да туженима солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 219.750,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Гж 369/24 од 31.05.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиља и потврђена наведена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиље су благовремено изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члана 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи испуњеност услова за посебну ревизију, Врховни суд је имао у виду да из навода ревизије не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права, нити неуједначена судска пракса у погледу накнаде штете узроковане уједом паса луталица. У конкретном случају нижестепени судови су правноснажну одлуку о одбијању тужбеног захтева донели применом процесних правила о терету доказивања из члана 231. ЗПП, а наводима ревизије се оспорава оцена доказа и правилност утврђеног чињеничног стања што не може бити разлог за изјављивање посебне ревизије.

Имајући у виду да се ради о парници ради накнаде штете у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете у овој правној ствари поднета је 03.12.2019. године. Како тужиле нису нужни и јединствени супарничари, него обични супарничари, вредност предмета спора се одређује за сваку тужиљу посебно, па тако тужилца АА потражује 254.940,27 динара, док тужилца ББ потражује 10.000,00 динара. Поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према цитираном члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужилца није дозвољена.

Из тих разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија

Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић